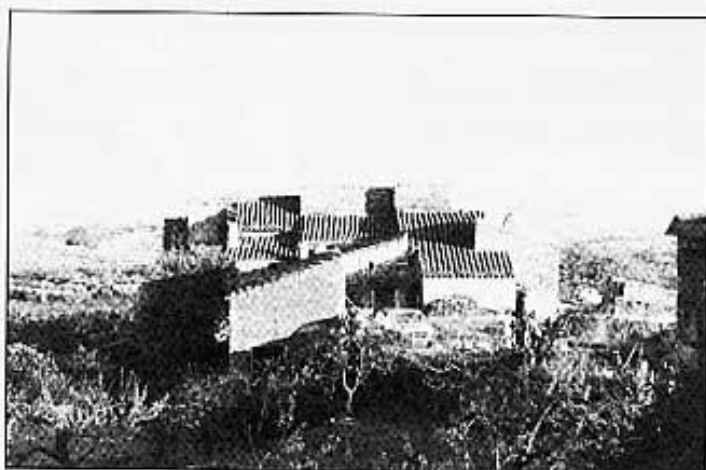

EL MAS DE MOLINER

LJ PER ROCHER

EL MAS DE MOLINER.

Potser siga el Mas de Moliner el nucli més important, després de La Coloma, d'aquesta Partida.

L'accés a ell n'és ara més fàcil que mai: passat el Pont de la Pedra Llarga (anant cap a Castelló), a mà dreta està el camí —ara quitranat fins la Font de Boira— que du directament al Mas.

Quan dic que és una masada important em referesc sempre al passat, ara no hi viu ningú però resten les cases (algunes d'elles assolades) que encara ens parlen —i ben clar— d'aquells temps que els xiquets jugaven per l'era mentre els majors estaven treballant per treure-li el suc a les olives, o bé conreant els camps del voltant o amb el ramat bevent a la bassa de darrere del Mas.

Vaig arribar-me un dissabte per la vesprada del mes de Novembre al Mas de Moliner i em vaig trobar amb que el camí estava tant transitat com la Diagonal de Barcelona: entre la gent que va a

agarrar aigua de la Font de la Boira i els caçadors que anaven o tornaven, el camí es feia estret de debò.

En arribar vaig començar a tirar fotografies quan, de sobte, vaig vore a Eliseo i el seu fill Albert esporgant uns ametlers... —"Quina sort!"— vaig pensar, —"ells m'informaran de tot el que faça falta sobre el Mas"—.

I aixina va ser. En un primer moment, Albert em va fer de guia amantent pels indrets del Mas:... "ací pots vore el forn del Mas, que té el fúmeral enderrocat però el que és el forn encara està en bones condicions, eixa taula redona amb un regall

era on pensàvem la brisa, deu ser d'una bona fusta, és fàcil que d'olivera, perquè encara no està gens corcada"...

..."ahí davant és un nou magatzem de Rogelio REDIU, al costat del forn"...

..."per darrere del Mas veiem esta bassa, que ara està plena, i esta perspectiva de cada enrunada. A l'habitació de dalt de tot dormia jo. La part de davall no és nostra"...

..."ací està lo que era el Moli. No podem entrar però em penso que dins encara queda l'estructura per moldre. Lo de més cap ací és un galliner"...

..."el pou del Mas suposo l'hauràs vist..."

és prou bona la seua aigua"...

Mentre Albert i jo passejàvem pel Mas ens vam trobar amb dues dones que, de ben segur, anaven amb algun caçador i que, per entretindre's, buscaven espàrrecs... "com ha plogut tant n'hem trobat algun que altre"...

Albert ja començava a preocupar-se perquè son pare estava treballant tot sol i va tornar per ajudar-lo a esporgar i replegar les branques més grossetes. Eliseo Pastor Ferrando, un home de 71 anys, podia explicar-me més coses del Mas, on ell va nàixer, créixer i es va fer home...

..."pos quan jo tenia 8 o 10 anys, n'érem ací al Mas sis famílies:

Ramón Pastor i Encarnación Ferrando, fills: Eliseo, Benjamín i Josefina.

Roque Jover i Rosa Arín, fills: Francisco, José i Àngel.

José Beltrán i Tomasa Villalonga, fills: Vicente i Manuel.

Benjamín Barberà i Maria Rosa Villaplana,

EL FORN (SENSE PORTA) I EL MAGATZEM DEL ROGELIO